

کاربرد خاک و مصالح شنی تثبیت شده با آهک در راهسازی

نوشته:

دکتر امیرمحمد طباطبائی

استادیار دانشکده فنی دانشگاه تهران

چکیده

آهک زنده^۷، و آهک زنده دولومیتی^۸ می باشد. تثبیت خاک با آهک سبب بهبود کیفیت و مشخصات فنی خاک و تسریع در انجام عملیات راهسازی می گردد. خاک تثبیت شده با آهک بهتر از خاک تثبیت نشده در برابر عوامل جوی (رطوبت و یخبندان) مقاومت نموده و دارای مقاومت و قابلیت باربری بیشتری می باشد. تثبیت خاک با آهک با استفاده از وسائل و ماشین آلات متداول راهسازی امکان پذیر می باشد و کارگران ایرانی به استفاده از آهک آشنا هستند (شفته آهکی و بتن آهکی).

در راهسازی از آهک برای ساختن لایه های اساس و زیر اساس و تثبیت خاکریزها و خاک بستر روسازی های راه، راه آهن و فرودگاه استفاده شده که نتایج خوبی داشته است. میزان آهک مصرفی برای تثبیت خاک به عوامل متعددی از قبیل جنس خاک، جنس آهک، نحوه استفاده از مصالح، شرایط جوی منطقه، هدف از تثبیت خاک و هزینه انجام عملیات بستگی داشته و معمولاً مقدار آن بین ۵/۵ تا ۸ درصد وزن خشک خاک می باشد.

برای تثبیت خاک از آهک به صورت زنده، شکفته و یا دوغاب می توان استفاده نمود. مصالح تثبیت شده با آهک ممکن است که درجا ساخته شده و یا پس از تهیه به

برخی از خاکها به علت مشخصات فنی نامطلوب از نوع بد یا نامرغوب محسوب شده و مشکلات زیادی از نظر فنی و اقتصادی در راهسازی ایجاد می نمایند. در این موارد اغلب با اقدام به تغییر مسیر راه و یا تعویض خاک می گردد. هرگاه بنا به عللی امکان تغییر مسیر راه و یا تعویض خاک نباشد، روش تثبیت خاک^۱ باید مورد بررسی قرار گیرد تا اگر این روش از نظر اقتصادی قابل توجه باشد مبادرت به انجام آن شود. تثبیت مصالح شنی با آهک سبب افزایش دوام و قدرت باربری آن می شود. از این جهت هرگاه از مصالح شنی تثبیت شده با آهک در لایه های اساس^۳ و یا زیر اساس^۴ روسازی ها استفاده شود می توان از ضخامت کل روسازی کاست. در این مقاله تاثیر آهک بر روی خاکها و مصالح شنی مورد بررسی قرار گرفته و خواص و ویژه گی های مصالح تثبیت شده با آهک شرح داده شده است تا با شناخت بیشتر این گونه مصالح از آن بطور اصولی تر در راهسازی استفاده گردد.

۱- مقدمه

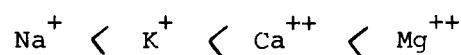
سال ها است که از انواع مواد آهکی با درجات خلوص مختلف برای تثبیت خاک و مصالح شنی استفاده می شود. متداول ترین این مواد آهک شکفته^۵، آهک شکفته دولومیتی^۶،

1- Soil Stabilization	2- Granular Materials	3- Base
4- Subbase	5- Hydrated Lime (Ca(OH) ₂)	
6- Monohydrated Dolomitic Lime (Ca(OH) ₂ Mgo)	7- Quick Lime (CaO)	
8- Dolomitic Quick Lime (CaO.Mgo)		

محل مصرف حمل گردد. تشبیه خاک درجا شامل مراحل اصلی شیار دادن و آماده کردن خاک، پخش آهک، اختلاط و آب پاشی، کوبیدن مصالح، تسطیح و عمل آوردن می باشد.

۲- واکنش‌های خاک - آهک

افزودن آهک به خاکهای ریزدانه موجب شروع چندین واکنش می گردد. واکنش تبادل یونهای مثبت^۱ و واکنش تجمع - تراکم^۲ آنی بوده و به مجرد تماس آهک با خاکهای ریزدانه شروع شده و سبب بهبود خصوصیات خمیری و مقاومت خاک می شود. در رابطه زیر که به سری لیوتروپی^۳ موسوم می باشد ترتیب کلی مبادله یون هائی که معمولاً در خاکها یافت می شود آورده شده است.

در این سری هر یک از یون ها تمایل به جایگزینی یون هائی که درست چپ آن قرار دارد بوده و یون های یک ظرفیتی با یون های چند ظرفیتی جایگزین می شود. تبادل یونها در خاک پس از افزودن مقدار کافی آهک به خاک آغاز می شود. در این تبادل یونی، یون کلسیم (Ca^{++}) جایگزین یون های قابل جایگزینی خاک می شود. هرگاه تمام یون های قابل جایگزینی قبلاً با یون کلسیم جایگزین شده باشند، دیگر واکنش تبادل یون ها در خاک صورت نگرفته و یا میزان آن حداقل خواهد بود.

در اثر واکنش تجمع - تراکم دانه های رس مجتمع گردیده و به صورت دانه های بزرگتر در می آیند که به طور آشکار سبب تغییر بافت خاک می گردد. براساس مطالعات انجام شده توسط هرزاگ و میچل^۴ معلوم گردیده که واکنش تجمع - تراکم در اثر افزایش قدرت الکترولیزی آب های منفذی موجود در خاک می باشد. مطالعات انجام شده توسط دایموند و کینتر^۵ نشان داده است که وجود آمدن مواد سمندی آلومینات کلسیم هیدراته تاثیر زیادی در شروع واکنش تجمع - تراکم در مخلوط خاک و آهک دارد.

واکنش دیگری که در برخی از خاکها پس از افزودن

آهک بوجود می آید واکنش پوزولانی^۶ می باشد. واکنش پوزولانی به واکنشی که بین آهک و آب و مواد سیلیس دار و آلومین دار خاک انجام می شود اطلاق می گردد. منبع سیلیس و آلومین در اغلب خاکها وجود کانی های رسی، کوارتز، فلدسپات، میکا و سایر کانی های سیلیکات دار و آلومینات - سیلیکات دار چه به صورت کریستال و یا به صورت بی شکل می باشد. واکنش پوزولانی سبب بوجود آمدن مواد سمندی می شود که باعث افزایش مقاومت و دوام خاک تثبیت شده با آهک می گردد. واکنش پوزولانی تابع زمان بوده و بنابراین افزایش مقاومت خاک به کندی صورت گرفته و گاهی این افزایش مقاومت ممکن است تا چندین سال به طول انجامد. واکنش پوزولانی علاوه بر زمان تابع درجه حرارت و رطوبت نیز می باشد. در گرمای کم تر از ۱۳ تا ۱۶ درجه سانتی گراد واکنش پوزولانی کند شده و در درجه حرارت های بیشتر شدت این واکنش افزایش می یابد.

هرگاه به خاک مقدار کافی آهک اضافه شود PH مخلوط افزایش یافته و میزان آن تا ۱۲/۴ که PH آب اشباع شده از آهک است بالا می رود. مطالعات انجام شده توسط کلسر^۷ نشان داده است که افزایش قابل توجه PH خاک سبب افزایش قابلیت حل شدن سیلیس و آلومین در آب می گردد. در مطالعات مشابهی که توسط ادز^۸ انجام گرفته پیشنهاد گردیده است که میزان PH زیاد در مخلوط خاک و آهک سبب می گردد که سیلیس از ساختمان کانی های رسی جدا شده و در آب حل شده و آماده برای ترکیب با یون های کلسیم (Ca^{++}) گشته و پس از ترکیب تشکیل سیلیکات کلسیم دهد. این واکنش تا زمانی که هیدرات کلسیم و یا سیلیس در خاک موجود باشد ادامه می یابد. مطالعات انجام شده توسط دایموند و همکارانش^۹ منتهی به این نتیجه گردید که مراحل انجام واکنش پوزولانی در مخلوط های خیلسی قلیائی خاک و آهک مشتمل بر حل شدن گوشه های ذرات سیلیکاتها و سپس ته نشین شدن مواد حاصل از این واکنش می باشد.

1- Cation Exchange

2- Flocculation-Agglomeration

3- Lyotropic

4- Herzog and Mitchell

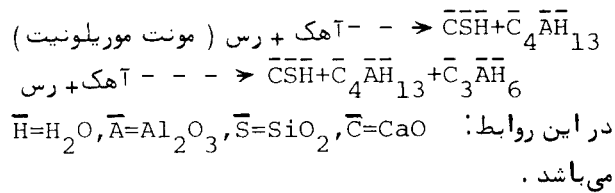
5- Diamond and Kinter

6- Pozzolanic Reaction

7- Keller

8- Eades

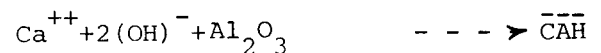
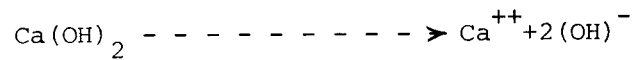
9- Diamond et al

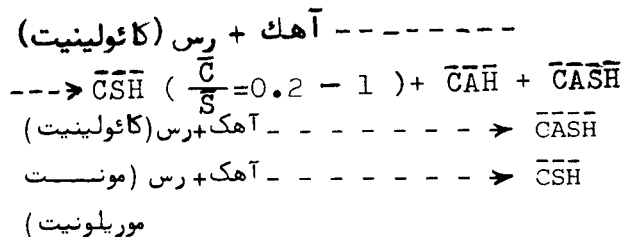
میزان واکنش پوزولانی در خاکها بستگی به خصوصیات خاک دارد. در مورد برخی خاکها میزان واکنش پوزولانی قابل توجه نبوده و در نتیجه مواد سمندی زیادی بوجود نمی‌آید. براساس مطالعات انجام شده توسط تامسون^۶ خاکها از نظر میزان واکنش با آهک به دو گروه تقسیم می‌شوند که عبارتند از خاکهای با واکنش^۷ و خاکهای بدون واکنش^۸. خاکهای با واکنش خاکهایی هستند که پس از تثبیت با آهک و عمل آمدن به مدت ۲۸ روز در گرمای ۲۲/۸ درجه سانتی‌گراد بیش از ۳/۵ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع افزایش مقاومت فشاری تک محوری (محدود نشده)^۹ از خود نشان دهند. خاکهایی که میزان افزایش مقاومت آنها پس از اختلاط با آهک و عمل آمدن کمتر از ۳/۵ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع باشد خاکهای بدون واکنش نامیده می‌شوند. بسیاری از مشخصات خاک بر روی واکنش پوزولانی تاثیر دارد که مهم ترین آنها عبارتند از: PH خاک، درصد کربن مواد آلی، شرایط زهکشی، وجود مقدار کافی یون سدیم قابل جایگزینی، نوع کانی‌های رسی، درجه هوازدگی، وجود کربناتها، آهن قابل ترکیب و نسبت سیلیس به آلومین خاک. لازم به یادآوری می‌باشد که مشخصات و خصوصیات خاک از مهم ترین عواملی است که بر روی واکنش پوزولانی و بوجود آمدن مواد سمندی تاثیر می‌گذارد. اگر خاکی از نوع غیر واکنشی باشد صرفنظر از جنس و میزان آهک مصرفی و نحوه عمل آوردن مخلوط خاک و آهک، واکنش پوزولانی انجام نگرفته و در نتیجه مصالح بدست آمده دارای افزایش مقاومت قابل توجهی نخواهد بود.

اگرچه این مطالعات و بررسی‌ها بطور کلی تاکید بر وجود یک مکانیزم حلالیت کامل^۱ را دارد که در آن مواد تشکیل دهنده رس در آب حل شده و از ساختمان کانی‌های رسی جدا می‌شود و به صورت سیلیکات و آلومینات کلسیم هیدراته دوباره رسوب می‌نماید، لیکن واکنش مستقیم آهک را با سطح ذرات کانی‌های رسی نیز نمی‌توان مردود فرض نمود. مطالعاتی که اخیراً^۲ در رابطه با جذب آهک توسط کائولینیت^۳ و مونت‌موریلونیت^۴ از میکروسکپ‌های الکترونیکی بر روی مخلوط رس-آهک-آب انجام شده موید این امر است که واکنش‌های سطحی می‌تواند انجام گیرد و این واکنش‌ها مستقیماً^۵ بر روی سطح ذرات رس موثر می‌باشد. لذا این امکان وجود دارد که واکنش پوزولانی در اثر مجموعه‌ای از حلالیت کامل (حل شدن-رسوب کردن^۴) و واکنش سطحی (هیدراته شدن-متبلور شدن^۵) انجام گیرد.

در زیر روابط ساده شده واکنش‌های کیفی معمول خاک و آهک آورده شده است:

معمولاً انواع مختلف هیدراتها با توجه به شرایط واکنش (جنس و نسبت درصد آهک، مشخصات خاک، درجه حرارت و زمان عمل آوردن) بوجود می‌آید. واکنش‌های معمول آهک و خاک عبارتند از:

1- Through Solution	2- Kaolinite	3- Montmorillonite
4- Solution-Precipitation	5- Hydration-Crystallization	6- Thompson
7- Reactive Soils	8- Non-Reactive Soils	
9- Unconfined Compression Strength		

خمیری^۳ آنها بیشتر است نیاز به مقدار بیشتری آهک برای رسیدن به حالت غیرخمیری^۴ دارند. اگر اضافه کردن آهک به خاک در چند مرحله انجام شود، معمولاً "مقدار آهکی که در محله اول به خاک اضافه می شود دارای تاثیر بیشتری در کاهش خصوصیات خمیری خاک بود و بترتیب در مراحل بعدی از تاثیر آن کاسته می شود. کاهش خصوصیات خمیری خاک موجب می شود که کار کردن با خاک اصلاح شده سهل تر شده و جابجا کردن آن در کارگاه ساده تر صورت بگیرد.

۳-۳-۳ قابلیت تورم و انقباض

اصلاح خاکهای رسی با آهک بطور قابل ملاحظه‌ای از قابلیت تورم این خاکها که در اثر افزایش رطوبت بوجود می‌آید کم می‌کند. علت این کاهش تورم کم شدن میل به جذب آب توسط ذرات رس اشباع شده از آهک و همچنین بوجود آمدن یک استخوان بندی از مواد سمنتی می‌باشد که در برابر افزایش حجم مصالح مقاومت می‌نماید.

اگر چه خاک تثبیت شده با آهک دارای انقباض کمتری از خاک تثبیت نشده می‌باشد (شکل ۳)، لیکن مساله جمع شدن یا انقباض خاکهای تثبیت شده با آهک که در اثر کاهش رطوبت مصالح بوجود می‌آید از اهمیت زیادی برخوردار بوده و سبب بوجود آمدن ترکهای انقباضی می‌گردد. هر اندازه دامنه خمیری خاک اولیه بیشتر باشد، میزان انقباض خاک تثبیت شده نیز بیشتر خواهد بود.

اندازه گیری های رطوبت خاکهای تثبیت شده با آهک نشان داده است که تغییرات رطوبت این گونه مصالح زیاد نبوده و در عمل میزان رطوبت طبیعی این مصالح در حدود درصد رطوبت بهینه آنها تثبیت می‌شود.

۳-۴-۴ مقاومت

ارزیابی مقاومت خاکهای تثبیت شده با آهک با انجام آزمایش‌های مختلفی انجام می‌گیرد. متداول ترین این آزمایشات، آزمایش تعیین نشانه باربری کالیفرنیا^۵، آزمایش فشاری تک محوری، آزمایش کشش غیر مستقیم^۶ و

۳-۲ مشخصات فنی و ویژهگی های خاکهای تثبیت شده با آهک

بطور کلی تمام خاکهای ریز دانه پس از اختلاط با آهک دارای کیفیت بهتری از نظر خصوصیات خمیری می‌شوند، لیکن اضافه کردن آهک به هر خاکی ممکن است سبب افزایش مقاومت آن نگردد.

۳-۱-۳ تراکم

مشخصات مربوط به تراکم مخلوطهای خاک و آهک که عبارتند از حداکثر وزن مخصوص خشک و درصد رطوبت بهینه^۱ به دو دلیل از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. دلیل اول آن است که برای آنکه نتیجه خوبی از تثبیت خاک حاصل شود باید بتوان مصالح تثبیت شده را تا حد قابل قبول کوبید و متراکم نمود. دلیل دوم که شاید دلیل مهم تری باشد آن است که کنترل نتیجه عمل تثبیت خاک در کارگاه براساس وزن مخصوص مصالح انجام می‌گیرد.

خاک تثبیت شده با آهک دارای حداکثر وزن مخصوص خشک کمتر و درصد رطوبت بهینه بیشتری از خاک تثبیت نشده می‌باشد (شکل ۱). هر اندازه میزان آهک مصرفی برای تثبیت خاک بیشتر باشد، مقدار این اختلاف نیز بیشتر خواهد بود. ضمناً "هر اندازه با گذشت زمان مواد سمنتی بیشتری در خاک تثبیت شده تشکیل شود، حداکثر وزن مخصوص خشک مصالح کمتر و درصد رطوبت بهینه آن بیشتر خواهد بود. از این جهت آهک یکی از مناسب ترین مواد برای کاهش رطوبت و اصلاح خاکهای بستر^۲ ریزدانه که میزان رطوبت آنها نسبتاً زیاد است می‌باشد.

۳-۲-۲ خصوصیات خمیری

اضافه کردن آهک به خاک سبب کاهش خصوصیات خمیری خاک می‌شود (شکل ۲)، بطوری که در برخی موارد ممکن است مخلوط خاک و آهک کاملاً غیر خمیری گردد. خاکهایی که دارای مقدار بیشتری رس هستند و یا دامنه

1- Optimum Moisture Content

2- Subgrade Soil

3- Plasticity Index

4- Non Plastic

5- California Bearing Ratio (CBR)

6- Indirect Tensile Test

آزمایش برش سه محوری^۱ می باشد .

مکانیکی خاک (چسبندگی^۳ و زاویه اصطکاک داخلی^۴) می باشد . در مورد روسازی های انعطاف پذیر^۵ (آسفالتی و شنی) که معمولا "فرض براین است که روسازی تحت فشارهای جانبی کمی می باشد افزایش مقدار چسبندگی از اهمیت ویژه ای برخوردار است . برای تعیین مقاومت برشی از آزمایش برشی سه محوری که بر روی نمونه های تحکیم نشده^۶ و زهکشی نشده خاک انجام می گیرد استفاده می شود تا مقاومت برشی خاک در شرایطی تقریباً "مشابه شرایط کارگاهی اندازه گیری شود . آزمایشات انجام شده بر روی خاکهای رسی که دارای واکنش خوبی با آهک می باشند نشان داده است که مقدار زاویه اصطکاک داخلی این خاکها پس از تثبیت با آهک بین ۲۵ تا ۳۵ درجه متغیر است . پارامتر چسبندگی این نوع خاکها پس از تثبیت با آهک به میزان قابل توجهی افزایش یافته و مقدار این افزایش متناسب با افزایش مقاومت فشاری تک محوری می باشد . خاکهای تثبیت شده با آهک دارای مقاومت برشی قابل توجهی هستند . نتایج بررسی های کارگاهی نشان داده است که بکار بردن خاک تثبیت شده با آهک با کیفیت خوب در روسازی سبب جلوگیری از شکست برشی^۷ سیستم روسازی می گردد .

تعیین مقاومت کششی خاکهای تثبیت شده با آهک که در روسازی ها بکار می روند از اهمیت خاصی برخوردار است زیرا لایه های این گونه مصالح بعلت داشتن سختی قابل توجه نظیر یک دال^۸ عمل می کند . برای تعیین مقاومت کششی مصالح تثبیت شده از آزمایش کشش غیر مستقیم و یا آزمایش خمشی^۹ استفاده می شود . نتایج آزمایشات کشش غیر مستقیم انجام شده بر روی خاکهای تثبیت شده با آهک نشان داده است که این گونه مصالح دارای مقاومت کششی قابل توجه ای می باشد .

آزمایشات تجربی انجام شده بر روی خاکهای تثبیت شده با آهک نشان داده است که مقاومت کششی این مصالح تقریباً برابر ۰/۱۳ مقاومت فشاری تک محوری آنها است . روش متداول دیگر برای تعیین مقاومت کششی مصالح تثبیت شده انجام آزمایش خمشی می باشد . مقاومت کششی که از این آزمایش بدست می آید به ضریب گسیختگی^{۱۰} موسوم

مقاومت آنسی

معمولا " بلافاصله پس از اضافه کردن آهک به خاک مقاومت و استقامت خاک بطور محسوسی افزایش می یابد (شکل ۴) . این افزایش آنسی مقاومت انجام عملیات اجرایی را بر روی خاکهای چسبنده و خمیری تسهیل کرده و سبب بهبود کیفیت خاک بستر برای اجرای روسازی می شود . مقدار افزایش آنسی مقاومت خاکهای اصلاح شده با آهک بستگی به میزان آهک مصرفی دارد . هر اندازه مقدار آهک مصرفی بیشتر باشد ، مقاومت آنسی مصالح نیز بیشتر خواهد بود (شکل ۵و۴) .

مقاومت در دراز مدت

مقاومت فشاری تک محوری خاکهای ریز دانه که در درصد رطوبت بهینه متراکم شده و عمل آمده باشد معمولا " بین ۲ تا بیش از ۲۰ کیلوگرم بر سانتی متر مربع متغیر بوده و بستگی به جنس خاک دارد . آزمایشات انجام شده بر روی نمونه های خاک رس (A - ۶) اصلاح شده با آهک که برای خاکریز راه آزمایشی اشتو^{۱۰} بکار رفته است نشان داد که این خاکها پس از اختلاط با ۵ درصد آهک و عمل آمدن به مدت ۷۵ روز در گرمای ۴۸/۹ درجه سانتی گراد بطور متوسط مقاومتی برابر با ۱۱۰ کیلوگرم بر سانتی متر مربع داشت . آزمایشات کارگاهی نشان داده است که افزایش مقاومت خاکهای تثبیت شده با آهک با گذشت زمان ادامه پیدا کرده و در برخی موارد این افزایش مقاومت تا بیش از ۱۰ سال ادامه داشته است . معمولا " تفاضل عددی بین مقاومت فشاری خاک طبیعی و مقاومت خاک تثبیت شده با آهک به عنوان نشانه ای از درجه واکنش پیوزولانی مخلوط خاک و آهک بکار می رود . افزایش قابل توجه مقاومت خاک نشانه ای است از اینکه خاک با آهک واکنش خوبی داشته و احتمالا " قابل تثبیت با آهک بوده و از مصالح تثبیت شده می توان برای ساختن لایه های روسازی استفاده نمود . اضافه کردن آهک به خاکهای ریز دانه ای که دارای واکنش خوبی با آهک هستند سبب افزایش مقاومت برشی این خاکها می گردد . این افزایش مقاومت به علت افزایش مشخصات

1- Triaxial Shear Test

2- AASHTO Road Test

3- Cohesion

4- Angle of Internal Friction

5- Flexible Pavements

6- Unconsolidated

7- Shear Failure

8- Slab Action

9- Flexural Test

10-Modulus of Rupture

مصالح بکار رفته در این آزمایش برای ۵ میلیون دفعه بارگذاری بین ۴۱ تا ۶۶ درصد مقاومت خمشی نهائی آنها بوده که مقدار متوسط آن برابر ۵۴ درصد گردید. در این جا لازم به یادآوری است که چون مقاومت خاکهای تثبیت شده با آهک با گذشت زمان و گرمای محیط افزایش می یابد، لذا اگر تنش های بوجود آمده در این مصالح مقدار ثابتی در هر بارگذاری باشد نسبت این تنش ها به مقاومت نهائی مصالح با گذشت زمان کاهش یافته و در نتیجه تعداد دفعات بارگذاری که برای خسته کردن مصالح لازم می باشد افزایش می یابد.

۳-۷- دوام

منظور اصلی از بررسی دوام^۲ خاکهای تثبیت شده با آهک تعیین مقاومت آنها در برابر عوامل جوی (یخبندان- ذوب یخ^۳ و تغییرات رطوبت) می باشد. تاثیر دراز مدت رطوبت بر روی این مصالح معمولاً خیلی شدید نبوده و آزمایشات انجام شده نشان داده است که نسبت مقاومت فشاری نمونه های اشباع شده در آب به مقاومت فشاری نمونه های اشباع نشده بین ۰/۷ تا ۰/۸۵ متغیر بوده است. خاکهای تثبیت شده با آهک در اثر یخبندان- ذوب یخ قسمتی از مقاومت خود را از دست می دهند. مقاومت فشاری اولیه خاکهای تثبیت شده با آهک بر روی مقاومت این مصالح در برابر یخبندان- ذوب یخ تاثیر زیادی داشته و هر اندازه مقاومت فشاری اولیه این مصالح بیشتر باشد مقاومت آنها نیز در برابر یخبندان- ذوب یخ بیشتر خواهد بود. تعداد دفعات تکرار یخبندان- ذوب یخ بر روی میزان کاهش مقاومت مصالح تاثیر زیادی داشته و با افزایش دفعات یخبندان ذوب یخ از مقاومت مصالح بیشتر کاسته می شود (شکل ۸). خاکهایی که دارای واکنش خوبی با آهک هستند معمولاً دوام خوبی از خود نشان می دهند، زیرا مقاومت اولیه قابل توجه این مصالح تا حد زیادی جبران کاهش مقاومت در اثر یخبندان- ذوب یخ را می نماید. در این جا باید تاکید گردد که در طرح مخلوطهای خاک و آهک مساله دوام مصالح عامل مهمی بوده که باید به آن توجه گردد.

می باشد و مقدار آن برای خاکهای تثبیت شده با آهک حدود ۱/۳ تا ۲/۵ برابر مقاومت کششی است که از آزمایش کشش غیر مستقیم حاصل می شود. مقاومت کششی حاصل از انجام آزمایش خمشی خاکهای تثبیت شده با آهک معمولاً "بطور متوسط ۰/۲۵ مقاومت فشاری تک محوری این مصالح می باشد. انجام آزمایش تعیین نشانه باربری کالیفرنیا (CBR) برای ارزیابی مقاومت خاکهای تثبیت شده با آهک بسیار متداول می باشد. اگرچه انجام این آزمایش بر روی خاکهای تثبیت شده با آهک و عمل آورده نشده امکان پذیر می باشد، لیکن نتایج بدست آمده بر روی مصالح عمل آمده که دارای مقاومت نسبتاً زیادی هستند (CBR بیش از ۱۰۰) قابل استفاده نمی باشد. این گونه مصالح که دارای مقاومت زیادی هستند باید با استفاده از آزمایش فشاری تک محوری و یسا کششی ارزیابی شوند.

۳-۵- منحنی تنش- تغییر شکل نسبی

به منظور تحلیل رفتار روسازی هائی که شامل لایه خاک و یا مصالح آشنی تثبیت شده با آهک هستند لازم است که منحنی نمایش تغییرات تنش و تغییر شکل نسبی این مصالح در دست باشد. خاکهای تثبیت شده با آهک دارای تنش نهائی بیشتر و تغییر شکل نهائی کمتری نسبت به خاک اصلی می باشد. در شکل ۶ تاثیر بارز اضافه کردن ۵ درصد آهک به یک نمونه خاک و سپس عمل آوردن آن به مدت ۴۸ ساعت در گرمای ۴۸/۹ درجه سانتی گراد بر روی منحنی تنش- تغییر شکل نسبی نشان داده شده است. نتایج آزمایشات انجام شده بر روی نمونه های خاک رس تثبیت شده با آهک نشان داده است که تغییر شکل نسبی مربوط به استقامت فشاری این گونه مصالح تقریباً برابر با ۱ درصد می باشد.

۳-۶- خستگی خمشی

در شکل ۷ نتایج آزمایش خستگی خمشی^۱ بر روی چند نمونه خاک تثبیت شده با آهک نشان داده شده است. بطوری که از این شکل مشاهده می شود منحنی های خستگی این مصالح مشابه منحنی های خستگی سایر مصالح مشابه از قبیل بتن سیمانی می باشد. استقامت خستگی خمشی نمونه های

تکرار می شود و سپس منحنی تغییرات دامنه خمیری برحسب درصد آهک رسم می شود. درصد آهک مناسب درصدی است که:

الف - بکار بردن درصد آهک بیشتر سبب کاهش دامنه خمیری به مقدار قابل ملاحظه ای نگردد، و یا ب - مقدار دامنه خمیری مخلوط خاک و آهک را به حد مطلوب کاهش دهد.

۴-۳- روش نشانه باربری کالیفرنیا (CBR)

این روش براساس اندازه گیری ضریب CBR خاک تثبیت شده با آهک قرار دارد. نحوه انجام این آزمایش به این ترتیب می باشد که ابتدا خاک و آهک و آب با هم مخلوط شده و پس از آنکه به مدت معینی در شرایط مشخصی عمل آمد تحت آزمایش CBR قرار می گیرد. این آزمایش با درصد های مختلف آهک تکرار می شود و سپس منحنی تغییرات CBR برحسب درصد آهک در درصد رطوبت های مختلف رسم می گردد. درصد آهک مناسب درصدی است که در درصد رطوبت مورد نظر (معمولا "رطوبت بهینه و یا رطوبت طبیعی) ضریب CBR خاک برابر مقدار مطلوبی باشد.

هرگاه هدف از تثبیت خاک با آهک کاهش قابلیت تورم خاک باشد، درصد آهک باید طوری اختیار شود که میزان تورم خاک اصلاح شده با آهک به مقدار مجاز کاهش یابد.

۴-۴- روش اشنتو (AASHTO)

این روش براساس انجام آزمایشات دانه بندی ۲ و حدود آتربریگ بر روی خاک مورد نظر و سپس استفاده از نمودار تجربی نشان داده شده در شکل ۹ قرار دارد. نحوه استفاده از این نمودار به این ترتیب می باشد که با در دست داشتن درصد مواد ریزتر از 0.425 میلی متر (مواد رد شده از الک شماره ۴۰) و دامنه خمیری خاک، درصد وزنی آهک براساس وزن خشک خاک بدست می آید. با وجود آنکه روش اشنتو یک روش سریع و ساده برای تعیین درصد آهک مناسب برای تثبیت خاک می باشد، لیکن با استفاده از این روش نشانه ای از مقاومت خاک تثبیت شده بدست نمی آید.

۴-۱- طرح مصالح تثبیت شده با آهک

منظور از طرح مصالح تثبیت شده با آهک تعیین درصد آهک مناسب برای انجام عمل تثبیت می باشد. قاعده کلی طرح آن است که مصالح باید طوری طرح گردد که دارای عملکرد خوبی به عنوان خاک بستر یا مصالح روسازی باشد. تعیین درصد آهک مناسب برای این عمل معمولا "براساس بررسی و تحلیل تاثیر درصدهای مختلف آهک بر روی خاک مورد نظر انجام می گیرد. روش های زیادی برای طرح مخلوط های خاک و آهک وجود دارد که از نظر هدف و منظور از عمل تثبیت آنها را می توان به دو گروه تقسیم نمود. گروه اول شامل روشهایی می باشد که هدف از انجام تثبیت خاک کاهش خواص خمیری، کاهش تورم و یا افزایش آنی مقاومت می باشد. گروه دوم شامل روشهایی است که هدف اصلی از تثبیت خاک افزایش مقاومت و دوام مصالح می باشد.

۴-۱-۱- روش PH

این روش براساس اندازه گیری PH مخلوط خاک و آهک قرار دارد. روش PH یک روش نسبتا "سریع برای تعیین مقدار آهک مناسب برای تثبیت خاک با آهک می باشد. اساس این روش بر این اصل استوار است که آن قدر آهک به خاک مورد نظر اضافه شود تا آنکه میزان PH مخلوط به $12/4$ که مقدار لازم برای شروع واکنش پوزولانی می باشد برسد. با وجود آنکه روش PH یک روش سریع و ساده برای تعیین درصد آهک مناسب برای تثبیت خاک می باشد، لیکن این روش کاملا "مشخص نمی نماید که خاک مورد نظر دارای واکنش خوبی با آهک می باشد و مصالح تثبیت شده دارای چه مقاومتی خواهد بود.

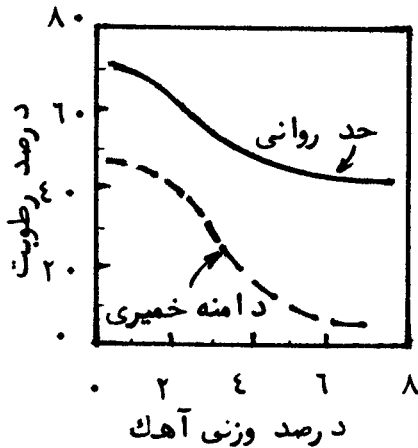
۴-۲- روش دامنه خمیری

این روش براساس اندازه گیری دامنه خمیری خاک اصلاح شده با آهک قرار دارد. نحوه انجام آزمایش به این ترتیب می باشد که ابتدا خاک مورد نظر با آهک مخلوط شده و پس از آنکه این مخلوط به مدت یک ساعت به حال خود رها گردید تا واکنش های آنی انجام گیرد تحت آزمایش حدود آتربریگ^۱ قرار می گیرد. این عمل با درصدهای مختلف آهک

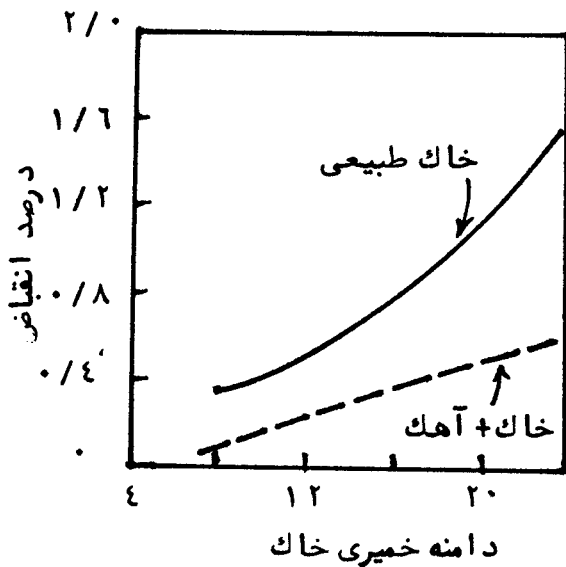
1- Atterberg Limits

3- AASHTO-T220

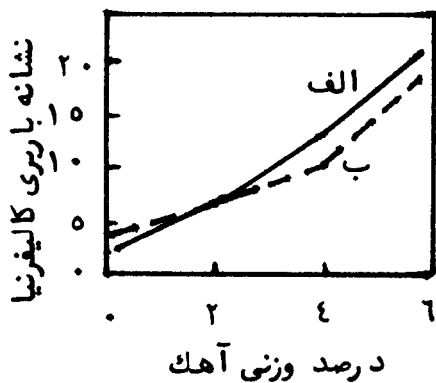
2- Grain-Size Analysis of Soils

شکل ۲- تاثیر آهک بر روی خصوصیات خمیری.

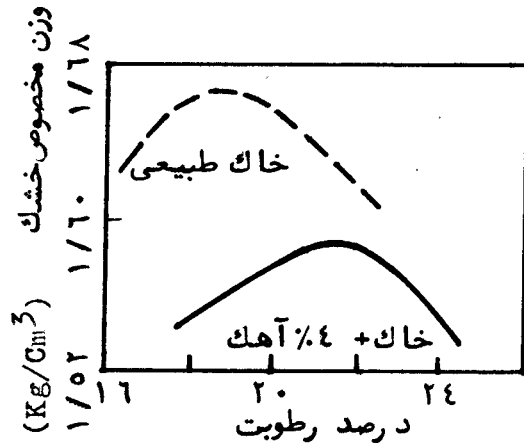
شکل ۳- تاثیر آهک بر روی میزان انقباض.

شکل ۴- تاثیر آهک بر روی مقاومت.

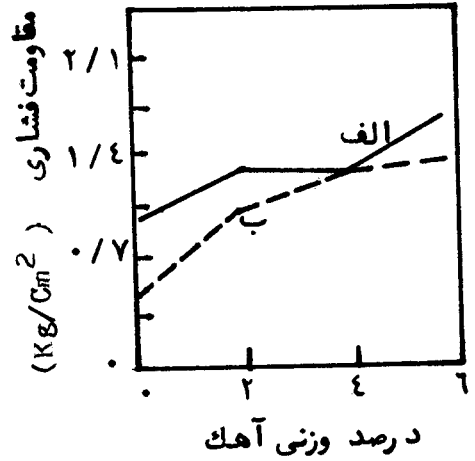
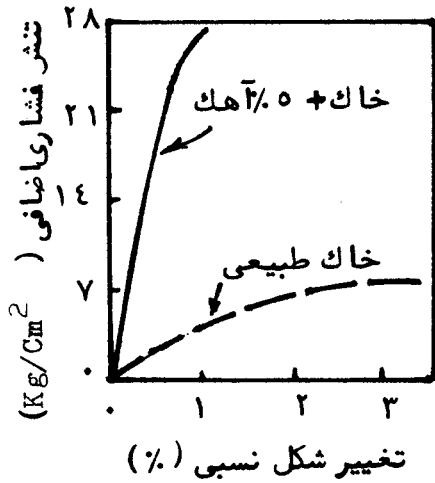
۴-۵- روش مقاومت فشاری

این روش براساس نتایج حاصل از آزمایش فشاری تک محوری که بر روی نمونه های خاک تثبیت شده با آهک انجام می گیرد قرار دارد. نحوه انجام آزمایش به این ترتیب می باشد که ابتدا خاک و آهک و آب با یکدیگر مخلوط شده و نمونه های استوانه ای شکل با استفاده از روش تراکم اش تو^۱ ساخته می شود. میزان آبی که برای تهیه نمونه ها بکار می رود برابر درصد رطوبت بهینه مخلوط خاک و آهک می باشد. نمونه های بدست آمده به مدت ۴۸ ساعت در گرمای ۴۸/۹ درجه سانتی گراد (یا هر شرایط دیگر مورد نظر) عمل آورده شده و سپس تحت آزمایش فشاری تک محوری قرار داده می شود. این عمل با درصدهای مختلف آهک تکرار شده و سپس منحنی تغییرات مقاومت فشاری بر حسب درصد آهک رسم می شود. درصد آهک مناسب درصدی است که مقدار مقاومت فشاری مصالح تثبیت شده را به حد مورد نظر افزایش دهد. حداقل مقاومت فشاری مطلوب برای خاکهای تثبیت شده با آهک به عوامل زیادی از قبیل هدف از انجام تثبیت خاک، نوع لایه روسازی، شرایط جوی منطقه و میزان آمودشد^۲ وسایل نقلیه سنگین بستگی دارد.

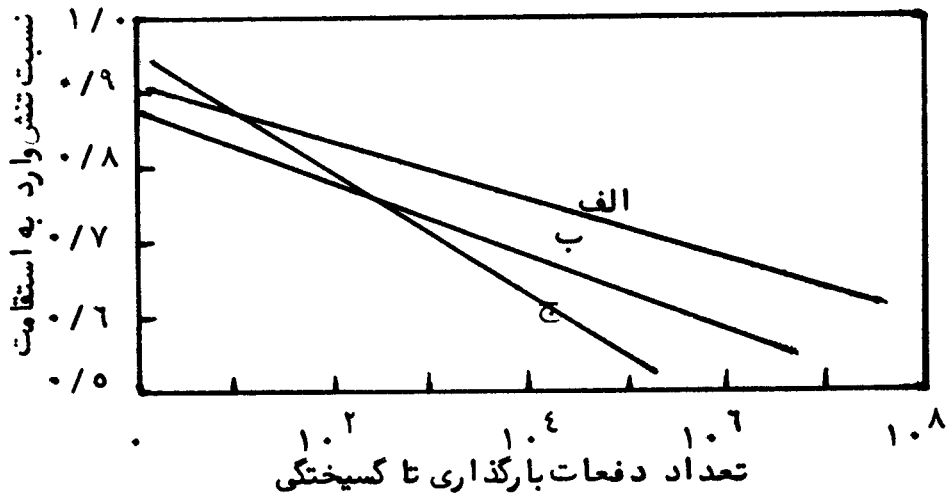
شکل ۱- تاثیر آهک بر روی منحنی تراکم.

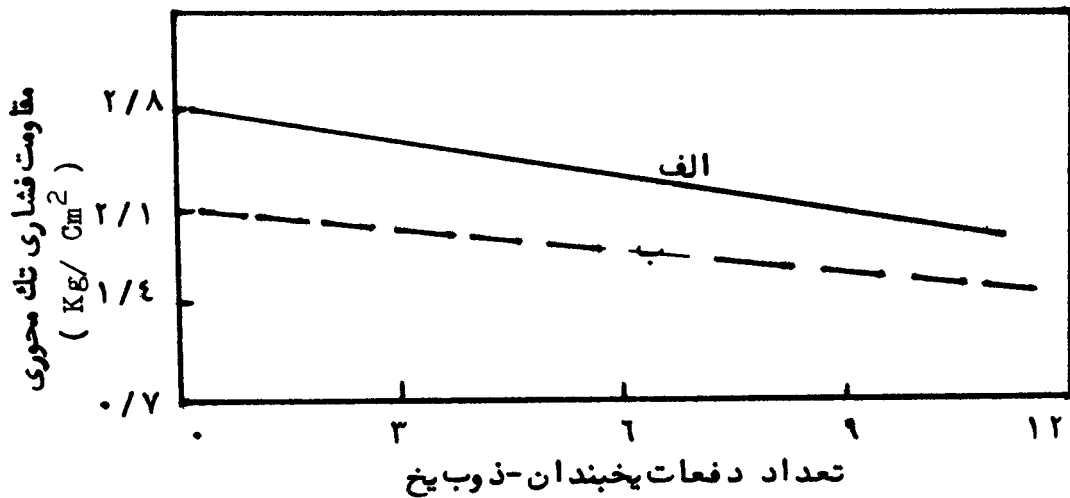

شکل ۶- تاثیر آهک بر روی منحنی تشنه تغییر شکل نسبی .

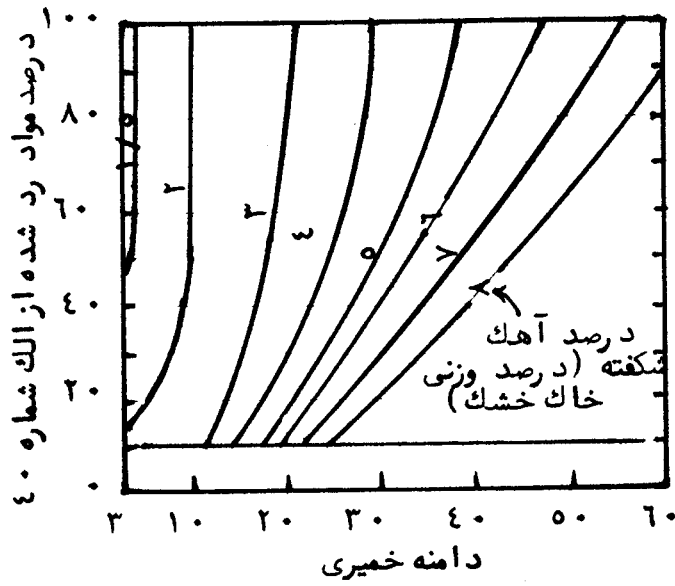
شکل ۵- تاثیر آهک بر روی مقاومت فشاری .

شکل ۷- منحنی خستگی چند نمونه خاک رس تثبیت شده با آهک .

شکل ۸- تاثیر دفعات یخبندان - ذوب یخ بر روی مقاومت .

شکل ۹ - نمودار اشتو برای تعیین درصد آهك.

فهرست منابع

- 1- "State of The Art:Lime Stabilization," Transportation Research Circular No. 180, Transportation Research Board (TRB),1976.
- 2- Herzog,A., and J.K.Mitchell,"Reactions Accompanying Stabilization of Clay with Cement,"Highway Research Record No.36,Highway Research Board, 1963.
- 3- Diamond,S., and E.B. Kinter,"Mechanisms of Soil-Lime Stabilization,An Interpretive Review,"Highway Research Record No. 92, Highway Research Board, 1965.
- 4- Keller, W.D., "The Principles of Chemical Weathering," Lucas Brothers Publishers, Columbia, Missouri,1957.
- 5- Eades, J.L. "Reactions of $\text{Ca}(\text{OH})_2$ with Clay Minerals in Soil Stabilization,"Ph.D. Thesis,Geology Department, University of Illinois, 1962.
- 6- Diamond, S., J.L. white, and W.L. Dolch, "Transformation of Clay Minerals by Calcium Hydroxide Attack," Proceedings, 12th National Conference on Clays and Clay Minerals,Pergamon Press, New York, 1964.
- 7- Thompson,M.R., "Lime Reactivity of Illinois Soils," Journal, Soil Mechanics and Foundations Division, ASCE, Vol. 92, No. SMS, 1966.
- 8- Thompson, M.R., "Factos Influencing the Plasticity and Strength of Lime-Soil Mixtures," Bulletin 492,Engineering Experiment Station,University of Illinois, 1967.
- 9- Holtz, W.G., "Volume Change in Expansive Clay Soils and Control by Lime Treatment,"paper presented at the Second International Research and Engineering Conference on Expansive Clay Soils, Texas A&M University, College Station, Texas, 1969.
- 10-Dempsey, B.J., and M.R. Thompson, "Shrinkage and Swell Properties of Lime-Soil Mixtures,"Civil Engineering Studies, Highway Engineering Series No.29, Illinois Cooperative Highway Research Program, Series No. 94, University of Illinois, 1969.
- 11-Neubauer, C.H., and M.R. Thompson, "Stability Properties of Uncured Lime-Treated Fine Grained Soils," Highway Research Record No. 381, Highway Research Board, 1972.
- 12-Thompson, M.R., "Shear Strength and Elastic Properties of Lime-Soil Mixtures,"Highway Research Record No. 139, Highway Research Board, 1966.
- 13-Swanson, T.E., and M.R. Thompson, "Flexural Fatigue Strength of Lime-Soil Mixtures,"Highway Research Record No. 198, Highway Research Board, 1967.
- 14- Dempsey, B.J., and M.R. Thompson, "Durability Properties of Lime-Soil Mixtures,"Highway Research Record No.235, Highway Research Board,1968.
- 15 Eades, J.L., and R.E. Grim,"A Quick Test to Determine Lime Requirements for Lime Stabilization," Highway Research Record No. 139, Highway Research Board, 1966.

- 16- American Association of State Highway Officials, "Standard Specifications for Highway Materials and Methods of Sampling and Testing," 1970.
- 17- Thompson, M.R., "Suggested Method of Mixture Design Procedure for Lime-Treated Soils," American Society for Testing and Materials, Special Technical Publication 479, Special Procedures for Testing Soil and Rock for Engineering Purposes, 1970.
- 18- Yoder, E.J., and M.W. Witczak, "Principles of Pavement Design," Chapter 9, Soil and Base Stabilization, 2nd Edition, Wiley, 1975.
- 19- Krebs, R.D., and R.D. Walker, "Highway Materials," Chapter 8, Soil Stabilization, Mc Graw Hill, 1971.
- ۲۰ - استاندار ابعاد روسازی راههای جدید، جلد ۲، مشخصات عمومی مصالح راهسازی، فصل پنجم، اصلاح درجا خاکهای نرم بوسیله آهک، گزارش موقت مهندسين مشاور BCEOM وزارت راه و ترابری، ۱۳۵۶.